

خوشنویسه، هنر خلق زیبایی است

هدی رضوانی پور

مصاحبه

چگونه از این هنر برای بیان ناگفته‌های خود

استفاده می‌کنید؟

خوشبختانه این هنر با ترکیب و زیبایی نویسی متون همراه با فضا سازی، تکنیک‌های متعدد و حرکت‌های رقصان قلم به گونه‌ای بر جان مخاطب می‌نشیند که گویی این اشعار، حروف و کلمات؛ سالیان سال با شخص مأنوس بوده‌اند و احساس می‌کنم وقتی که شکسته‌نویسی یا خوش‌نویسی و هنر آن را مطرح می‌کنیم، ناز و غمزه‌ای در قلم هست که واقعاً بر جان مخاطب می‌نشیند و در وجود او متبلور می‌شود.

در خوشنویسی چگونه می‌توان صاحب

سبک شد و به سراغ تقلید نرفت؟

برای شروع فعالیت‌های هنری ابتدا باید تقلید کرد و درس گرفت و بعد از تحقیق، پژوهش و تمرین‌های مکرر در سال‌های طولانی و آنالیز و تحلیل خطوط مختلف از قدما تا معاصر؛ امکان اضافه کردن نکته‌ها و ظرایف سلیقه‌ای به هنر خوش‌نویسی پدیدار می‌شود و می‌توانیم مواردی را به اثر خود اضافه کرده و صاحب سبک و شیوه شویم. البته ناگفته نماند شیوه و سبک‌ها حاصل تلاش و کوشش هنرمندانی از قدما تا به امروز است و نمی‌توانیم یک‌شبه به سبک و شیوه برسیم. به عقیده من اگر تحقیق از آثار موجود انجام شود و مرور زمان را هم لحاظ کنیم، می‌توانیم به سبک و شیوه منحصر به خودمان برسیم و اگر شیوه به مدت یک قرن یا دو قرن تکرار شود، آنگاه تبدیل به سبک می‌شود.

تلفیق خوشنویسی با سایر هنرها مثل

نقاشی می‌تواند به اثرگذاری بیشتر این هنر

بینجامد؟

مطمئناً خوش‌نویسی را می‌توان با هنرهایی مثل نقاشی، عکاسی، فیلم انیمیشن و سایر هنرهای دیگر تلفیق کرد و با نوشتن اشعار و متون خاص، تأثیرات بیشتری را به مخاطب منتقل کرد و این تأثیرات را در کاربردهای مختلف خوش‌نویسی به وجود آورد. کافی است به دنبال بهترین شیوه برای این تلفیق

که فرد خوشنویس علاوه بر نگارش یک متن، سعی داشته یک اثر هنری با ارزش‌های زیبایی‌شناختی و مفاهیم خاص خلق کند و این مفهوم بسیار با ارزش است.

ایا خوشنویسی را میتوان علاوه بر هنر؛

علم هم دانست؟

در این مورد باید بگویم هنر؛ مجموعه‌ای از فرایندهای انسانی است که برای اثرگذاری بر احساس مخاطب با استفاده از هوش و خلاقیت و به منظور انتقال یک مفهوم زیبا و خاص خلق می‌شود. اما فکر می‌کنم علم جنبه زیبایی‌شناختی نداشته باشد و احساس هم در آن وجود ندارد. و در واقع ما برای به وجود آوردن دانش، نیاز زیادی به احساس و زیبایی‌شناختی و مباحث مشابه آن نداریم؛ اما می‌توانیم همین آثار هنری را با استفاده از علم اثبات کنیم و آن‌ها را به ثبت برسانیم.

از بین انواع خوشنویسی؛ کدامیک را

انتخاب کردید؟ چرا؟

انجمن خوش‌نویسان ایران یکسری آزمون‌ها برگزار می‌کند و مدارکی را از دوره‌های مقدماتی تا استادی به هنرجویان می‌دهد که شامل خطوط مختلفی چون نستعلیق، شکسته‌نستعلیق، نسخ و ثلث است و هنرجو باید از دوره‌های عالی به بعد؛ خط دوم خودش را هم انتخاب کند. من خط شکسته‌نستعلیق را به‌عنوان خط دوم انتخاب کرده‌ام چون معتقدم که اساس و مبنای هنر؛ احساس است و فکر می‌کنم که در این مسیر باید بر اصل تکیه کرد. و به‌خاطر حرکات قلم در خط شکسته‌نستعلیق، نوع نوشتن، آزاد؛ راحت و سریع اتفاق می‌افتد و برای نوشتن اشعار، مضامین عرفانی، روحانی و شاعرانه و احساسی مناسب‌تر به نظر می‌آید. به‌همین دلیل می‌تواند مبنای اصلی هنر که همان احساس است را پوشش دهد. رقصی در حرکت قلم برای نگارش این نوع خط نهفته‌است که با تداخل و همراهی حروف و کلمات؛ مفهوم زیبایی‌شناسی و احساس خوشایندی را می‌تواند به مخاطب القا کند. به‌همین دلیل به سراغ این نوع خط در خوش‌نویسی رفتم.

کارمند شرکت گاز است و دکترای مهندسی

مکانیک دارد. رشته ریاضی فیزیک را به هنر

زیبای خوش‌نویسی پیوند زده و ضمن داشتن

تحصیلات بالای دانشگاهی؛ از سوم دبستان؛

خوش‌نویسی را شروع کرده و اینک به مرحله

استادی در این هنر زیبایی بصری رسیده. در

حوزه هنر خوش‌نویسی تکنیک‌های بسیاری

کسب کرده و در مسابقات و جشنواره‌های

ملی و استانی به مدارج بالایی دست یافته.

برپایی نمایشگاه آثار شکسته‌نویسان معاصر

۵ استان هم‌جوار سیرجان در دی‌ماه، بهانه‌ای

شد تا پای صحبت‌های ایمان نادری پور و

فعالیت‌های او در زمینه هنر خوش‌نویسی

پنشینیم. حاصل این صحبت‌ها گفت‌وگویی

است که از نظر می‌گذرانید.

چه شد که به سراغ هنر خوشنویسی

رفتید؟

از آنجایی که پدرم از بنیان‌گذاران و مدرسان انجمن خوش‌نویسان ایران بود، من و برادر مرحومم به‌خاطر علاقه و همچنین تشویق‌های پدر؛ پا در این وادی گذاشتیم. با آموزش‌های پدر این هنر را فرا گرفتیم و به‌صورت جدی آن را ادامه دادیم. در جشنواره‌های مختلف ملی و استانی مقام‌های بسیاری کسب کردیم و همچنان دستمان در هنر خوش‌نویسی مشاقتی می‌کند.

هنری مثل خوشنویسی چگونه می‌تواند در

جان مخاطب رسوخ کند؟

هنر مقوله‌ای است که از احساس، هوش و خلاقیت هنرمند نشأت می‌گیرد و هر چه این سه عامل به روحیات و سلیقه مخاطب نزدیک‌تر باشد، می‌تواند ارتباط قلبی و احساسی عمیق‌تری را بین مخاطب و هنرمند رقم بزند و در جان مخاطب ماندگار شود.

تعریف شما از هنر خوشنویسی چیست؟

به نظر من خوش‌نویسی به‌معنای خلق زیبایی با استفاده از احساس، هوش و خلاقیت هنرمند است و برای درک و لذت بردن از تجربه بصری خوش‌نویسی باید بدانیم